

handlingen efter denne lov, se lovforslagets § 43. Det kan vise sig hensigtsmæssigt at lade kommunalbestyrelserne overtage sagsbehandlingen, når loven har virket i en vis periode, og der på den baggrund er blevet indsamlet et erfaringsgrundlag med hensyn til såvel det reelle antal og omfang af indtrufne miljøskader på årsbasis som med hensyn til anvendelse af vurderingsmetoderne i direktivets bilag 2, jf. den forslåede bemyndigelse i lovforslagets § 14, stk. 3, og typen og omfanget af de igangsatte og udførte afhjælpende foranstaltninger.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Kommunalbestyrelserne og regionsrådene er ikke tillagt myndighedsopgaver efter bestemmelserne i lovforslaget, hvorfor lovforslaget ikke har økonomiske og administrative konsekvenser for disse myndigheder.

Staten, forventeligt de statslige miljøcentre under Miljøministeriet, skal forestå sagsbehandlingen efter bestemmelserne i lovforslaget. Det følger imidlertid af miljøansvarsdirektivet, at den ansvarlige skal pålægges de fulde økonomiske udgifter i forbindelse med behandling af en sag efter loven, dvs. udgifterne til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af en miljøskade og de kompetente myndigheders udgifter ved behandling af sagen, herunder udgifterne som følge af tidsforbruget i forbindelse med behandlingen af sagen. Det forventes, at miljøcentrenes tidsforbrug til behandling af sager efter loven vil udgøre i størrelsesordenen 1-2 årsværk. Den ansvarlige skal dække miljøcentrets udgifter til sagsbehandlingen, herunder udgifter til de 1-2 yderligere årsværk. Se herom lovforslagets § 46 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det er samtidigt et krav efter miljøansvarsdirektivet og dermed dette lovforslag, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser efter direktivet og altså dermed dette lovforslag, når det er afgjort, at der er en miljøskade eller en overhængende fare herfor. Konstateres det imidlertid under sagsbehandlingen, at den ansvarlige ikke kan stille sikkerhed, ophører sagsbehandlingen efter miljøskadeloven, og sagens videre behandling sker efter den pågældende særlov. Kan der kun delvist stilles sikkerhed, behandles den resterende del af sagen om muligt efter de hidtil gældende regler i de generelle love.

Lovforslaget indebærer, at der i videre omfang end hidtil vil være adgang til at klage over afgørelser om

undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af skader på de naturressourcer, der er omfattet af denne lov. Det forventes således, at klagenævnene vil skulle behandle et mindre antal yderligere klager i sådanne sager end hidtil.

På denne baggrund forventes merudgifterne for staten samlet set at blive begrænsede.

Det skal fremhæves, at gennemførelsen af miljøansvarsdirektivet ikke medfører ændringer i miljø- og naturmyndighedernes forpligtelse til at undersøge, forebygge eller afhjælp konsekvenserne af skader på natur og miljø, hvor denne forpligtelse ikke løftes af forurenere/skadevolder.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Omfanget af de økonomiske konsekvenser er helt afhængigt af antallet af sager om miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter bestemmelserne i dette lovforslag. Der skønnes at blive tale om ca. 5-15 sager om året, heraf ca. 5 på naturområdet. Skønnet er baseret på en fortolkning af direktivets skadesbegreb sammenholdt med myndighedernes hidtidige erfaringer med afværgelse af fare og genopretning af skader på natur- og miljøområdet.

Hvor der træffes en afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter bestemmelser i dette lovforslag, vil den ansvarlige skulle stille sikkerhed for og afholde samtlige udgifter til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, herunder de kompetente myndigheders udgifter til behandling af sagerne, herunder de udgifter, som følger af myndighedernes tidsforbrug.

Udgifterne ved afhjælpning af en miljøskade på henholdsvis beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder samt på vandmiljøet vurderes at kunne blive noget – måske i nogle tilfælde væsentligt – større end efter de nugældende regler, idet kravene til afhjælpning er mere vidtgående end de eksisterende krav i dansk lovgivning.

Derudover kan det ikke udelukkes, at der kan være en vis merudgift som følge af den udvidede klageadgang for natur- og miljøorganisationer og -foreninger m.v. i forhold til afgørelser om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader og overhængende fare for miljøskader i forhold til hidtil gældende ret.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet består i en løbende byrde i form af forpligtelsen til at